

[Helle Degn]

heden end kommuner af den partifarve, som undervisningsministeren tilfældigvis har. At regeringen har høje tanker, kan man så tage, som man vil, når man ser, at ansvaret vælter man fra sig over på kommuner og amter: værgsgo, nu kan I ud af jeres budgetter finde disse midler, for vi vil ikke som regering være med til det.

Jeg mener faktisk, at spørgsmålet om sundheds- og socialuddannelser og også om en udbygning af EFG-uddannelserne hænger meget nøje sammen med hele spørgsmålet om ungdomsuddannelserne, og derfor er spørgsmålet sammenhængende. Men jeg har altså fået det svar, at regeringen agter at indkalde til forhandlinger, ikke om en fortsættelse af ungdomsgarantiforsøgene, men om delspørgsmål vedrørende ungdomsgarantien, hvorunder disse spørgsmål om social- og sundhedsuddannelser i EFG-systemet jo netop henhører. Det imødeser vi med interesse.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke bekræfte det allersidste, der blev sagt, for som jeg sagde før, kan jeg ikke se, at etableringen af en ældreuddannelse har noget som helst med ungdomsgarantien at gøre, og jeg kan ikke huske, at den tidligere regering nogen sinde har spurgt oppositionen, når man etablerede nye uddannelser. Derfor kan det godt være, vi vil gøre det, men jeg må protestere imod, at denne regering skal pålægges, hver eneste gang man laver nye 2. dels uddannelser, at indkalde til store forhandlinger, som man aldrig har haft magen til før.

Men det skal ikke overskygge, at det væsentligste er, at der bliver indkaldt til forhandlinger, og det vil ikke være forbudt at rejse spørgsmål under de forhandlinger.

Lad mig så til sidst sige i anledning af indledningen til fru Helle Degns sidste spørgsmål, at min partifarve ingenlunde er tilfældig, sådan som det fremgik, og at det er mit indtryk, at mine partifæller og fru Helle Degns partifæller i amterne og kommunerne har haft et fortræffeligt samarbejde om disse ting, et så godt samarbejde, at jeg mener, det burde tjene fru Helle Degn og mig som forbillede.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 818

9) Til socialministeren af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren sikre, at navn og personnummer slettes i de sociale personsager, som kommunerne i dag skal bevare på ubestemt tid?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge bekendtgørelse nr. 201 af 29. april 1981 om kassation i kommunernes arkiver skal kommunerne som hovedregel bevare 20 pct. af alle sociale personsager efter 1933. Sagerne opbevares således, at navn og CPR-nummer tydeligt fremgår af hver enkelt sag, også når sagerne på et tidspunkt oversendes til landsarkivet.

Dette gælder også sager på en lang række andre områder som f. eks. skattevæsen, skolevæsen m.v., jfr. den nævnte bekendtgørelse.

Det er altså muligt at lave en slags totalundersøgelse af den enkeltes liv ved at sammenkæde de forskellige oplysninger, som er samlet for et enkelt CPR-nummer. Det er en risiko, man må se i øjnene, hvis man tilfældigvis er født den 1. i en måned. En noget mindre, men tilsvarende risiko gælder for folk, der tilfældigvis er født den 6., 11., 16., 21. eller 26. i en måned.

Ved opbygningen af sådanne arkiver skabes grundlaget for fremtidens misbrug. Bare et lille skridt til sikring mod dette misbrug vil bestå i at blænde sagerne ved sletning af navn og CPR-nummer.

Spørgsmålet er, om socialministeren vil tage et sådant skridt inden for sit område.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Bestemmelserne om kassation af sociale personsager findes i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 201 af 29. april 1981 om kassation i kommunernes arkiver, hvor det er fastlagt, at 20 pct. af sociale personsager efter 1933 skal bevares. Det indebærer efter bekendtgørelsens § 9, at sager af denne type bevares for personer, der er født den 1., 6., 11., 16., 21. og 26. i hver måned. Formålet med bevarelsen af en vis del af sagerne fra de kommunale arkiver er at sikre det materiale, som skal bevares for eftertiden med henblik på historisk og anden forskning.